

MOTIE Maatschappelijke opvang zonder woonplaatsbeginsel

De gemeenteraad van Haarlem in vergadering bijeen op 15 december 2016,
in beraadslaging over het uitvoeringsprogramma Maatschappelijke Opvang,

Overwegende dat:

- Landelijk het aantal dak- en thuislozen sinds 2010 verdrievoudigd is¹ en ook Haarlem een flinke toename kent;
- In de definitieve uitspraak van het Europees Comité van Sociale Rechten, onderdeel van de Raad van Europa, staat dat Nederland iedereen binnen haar landsgrenzen bed, bad en brood moet bieden;
- Opvang onder de Wet Maatschappelijke Ondersteuning valt en dus een verantwoordelijkheid is van de gemeente;
- Het woonplaatsbeginsel hierbij niet in acht mag worden genomen;
- Het terugsturen naar de eerdere woonplaats onjuist is, omdat mensen vanuit uiteenlopende redenen uit hun eerdere woonplaats waren vertrokken²;

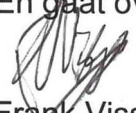
Constaterende dat:

- In 2015 dagelijks 64 mensen in Haarlem op straat slapen en dit aantal sindsdien alleen maar is toegenomen;
- In de dagelijkse praktijk nog steeds ten onrechte het woonplaatsbeginsel gehanteerd wordt, waardoor daklozen die zich melden bij de BCT gedwongen terug gaan naar de gemeente waar zij het laatst stonden ingeschreven;
- Het woonplaatsbeginsel een belemmering is om zich te melden bij de BCT, terwijl daklozen recht hebben op maatschappelijke opvang in Haarlem;
- Hierdoor onnodig mensen op de Haarlemse straat slapen;

Draagt het college op:

- Per direct het woonplaatsbeginsel te schrappen, zodat daklozen in Haarlem, ook in Haarlem aanspraak maken op maatschappelijke opvang;
- Met gemeentes van herkomst in gesprek te gaan over een bijdrage in de financiering.

En gaat over tot de orde van de dag.

Frank Visser
ChristenUnie

¹ Sinds 2010 zijn er in Nederland 13.000 daklozen bij gekomen, een stijging van 74%. Bron:

<https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2016/09/aantal-daklozen-in-zes-jaar-met-driekwart-toegenomen>

² Voorbeeldredenen om uit een woonplaats te vertrekken: ruzies met stadsgenoten (buren, kennissen, familie), angst voor schuldeisers, de gemeente en/of de lokale politie, waardoor ze op de vlucht zijn gegaan. Het komt ook voor dat iemand om veiligheidsredenen niet terug kan/wil, bijvoorbeeld ten gevolge van ervaringen met partnergeweld, loverboys of geweldsdreiging vanuit de familierelaties.